כל שכב עם בהמה מות יומת׃ ס׳ זבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל אלמנה
ויתום לא תענון׃ אם ענה תענה אתו כי אם צעק
יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי
והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים׃ ס׳ אם כסף תלוה את
עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך׃ אם חבל תחבל שלמת רעך
עד בא השמש תשיבנו לו׃ כי הוא כסותה לבדה
הוא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון אני׃ ס׳ אלהים לא
תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך תתן לי׃ כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לו׃ ואנשי קדש תהיון לי ובשר
בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃
ס׳ לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה אחרי
רבים לרעה ולא תענה על רב לנטת אחרי
רבים להטות׃ ס׳ ודל לא תהדר
בריבו׃ ס׳ כי תפגע שור אויבך או
חמורו תעה השב תשיבנו לו׃ ס׳ כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב
לו עזב תעזב עמו׃ ס׳ לא תטה משפט

בלו׳ שפוב עם בעירא אתחטיא
יתקטיל׃ דידבח לטעות
עמיא יתקטיל אלהין לשבא
דיי׳ בלחודוהי ולגיורא ל׳ אל
תונון ולא תעיקון ארי דגרין
הויתון בארעא דמצרים׃ כל
ארמלא ויתם לא תשיצון׃ ן אריסא
אם עצאה תעני יתה אלי
אם מיקבל יקבל קדמי אנא
אקבל קבילתיה ויתקף תרגזי
ואקטול יתכון בחרבא ויהון
נשיכון ארמלן ובנוכון
יתמין׃ אם כספא אלי יתמין
תוריתא בעמי לעניא דעמך׃ ן
לא תהוי ליה כרשיא לא תשיזון
עליהי חפולין׃ אם משכונא
תפס פס ותא דחבריך עד מיעל
שמשא תתיבניה ליה׃ ארי
היא כסותיה בלחודה היא
בוגתיה למישכיה במא ישכב
ויהי ארי יזעק קדמי אקבל
קבלתיה ארי חנגא אנא׃
אלהין לא תקיל ורבא
בעמך לא תלוט בפרחך ודמע
ורמעך לא תאחר בכרא דבנך
תפריש קדמי׃ כן תעבד
לתורך לענך שבעא יומין
יהי עם אמיה ביומא תמינאה
תפרשניה קדמי׃ ואנשין
קדישין תהוון קדמי ובשר
חליש מן חיא חיא לא
תיכלון לכלבא ורמיון יתיה׃
לא תקבל שמע רשיעא
לא תשוי ידך עם חיבא למהוי
ליה סהיד שיקר׃ לא תהי סגי
אלי לאבאשא ולא
תתמנע מלאלפא מדן
דבעינון על דינא בתר סגאי
מלים דינא׃ ולא מסכינא לא
תיחים בדינוהי׃ ארי
תפגע תורא דסנאך או
חמריה דשלי אתב
תתיבניה ליה׃ ארי
תחזי חמרא דסנאך רביץ
תחות טענה ותתבע
מלמשקל ליה מישבק ונשבוק
ליה׃ לא תיזל דין
מסכנך בדינוהי׃ מלה שקרא תרחק
וזכי ולא תקטול בדיל דלא
אזכי רשיעא׃ ולא תקבל
שוחדא׃ ארי שוחדא
עמיא יעמי׃ ולגיורא לא
תעיקון׃ ארי אנתון
ידעין ית נפש גיורא׃
ארי גיורין הויתון בארעא
דמצרים׃ שתא
תזרע ית ארעך
ותכנוש ית אבתה׃
ובשבעתא תנוח
דלא תעבד בה
ותשבוק יתה
ויתברון מסכנוי
עמך ומן אבתהון
יתכלון חיות
ברא כן תעבד
לכרמך לזיתך׃
שתא תעבד
עבדך ובשתא
תנוח דלא
תבטל בגין
דיתנוח תור
וחמרך ויתנפש
בר אמתך
ודגיורא׃
ובכל מה
דאמרית לכון
תטרון ומן
אלהי אחרנין
לא תדכרון
לא יתשמע
על פומך׃
שלש זמנין
בשתא תחגון
קדמי׃ ית
חגא דפטירא
תטר שבעת
יומין תיכול
פטיר כדי
פקדתך לזמן
ירחא דאביב
ארי בה
נפקת מן
מצרים ולא
יתחזון
קדמי ריקן׃
וחגא דחצדא
בכורי עבדך
דתזרע בחקלא
וחגא דאתכנשא
בסוף שתא
כד תכנוש
ית עבדך
מן חקלא׃
שלש זמנין
בשתא יתחזי
כל דכר
קדם אדנך
יי׳ אלהך׃
לא תקרב
דם דבחי
על חמיר
ולא יבית
חגא דפסחא
עד צפרא׃
רישית
בכורי
ארעך
תיתי
לבית
אלהך׃
לא תבשל
גדי בחלב
אמה׃
הנה אנכי
שלח מלאך
לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך
אל המקום
אשר הכנתי׃
השמר מפניו
ושמע בקלו
אל תמר בו
כי לא ישא
לפשעכם
כי שמו בקרבו׃
כי אם שמע
תשמע בקלו
ועשית כל
אשר אדבר
ואיבתי
את איביך
ואצר את
צרריך׃
כי יעבר
מלאכי
לפניך והביאך
אל האמרי
והחתי
והפרזי
והכנעני
והחוי
והיבוסי
והכחדתים׃
לא תשתחוה
לאלהיהם
ולא תעבדם
ולא תעשה
כמעשיהם
כי הרס תהרסם
ושבר תשבר
מצבתיהם׃
ועבדתם
את יי׳ אלהיכם
והברך
את לחמך
ואת מימיך
והסרתי
מחלה
מקרבך׃
לא תהיה
משכלה
ועקרה
בארצך
את מספר
ימיך
אמלא׃
את אימתי
אשלח
לפניך
והמתי
את כל
העם
אשר תבא
בקרבו
ונתתי
את כל
אויביך
אליך
ושלחתי
את הצרעה
לפניך
וגרשה
את החוי
את הכנעני
את החתי׃
לא אגרשנו
מפניך
בשנה אחת
פן תהיה
הארץ
שממה
ורבה
עליך
חית השדה׃
מעט מעט
אגרשנו
מפניך
עד אשר
תפרה
ונחלת
את הארץ׃
ושתי את
גבולך
מים סוף
ועד ים
פלשתים
וממדבר
עד הנהר
כי אתן
בידכם
את יושבי
הארץ
וגרשתם
מפניכם׃
לא תכרת
להם ולאלהיהם
ברית׃
לא ישבו
בארצך
פן יחטיאו
אתי
כי תעבד
את אלהיהם
כי יהיה
לך למוקש׃
ס׳ אלהי
מסכה
לא תעשה
לך׃
ס׳ את חג
המצות
תשמר
שבעת ימים
תאכל מצות
אשר צויתיך
לעת חדש
האביב
כי בו יצאת
ממצרים
ולא יראו
פני ריקם׃
ס׳ כל פטר
רחם לי
וכל פטר
בהמה
תזכר
הזכרים
לי׃
ס׳ ופטר
חמור
תפדה
בשה
וכל בכור
בנך
תפדה׃
ס׳ והיה
כי ישאלך
בנך
מחר
לאמר
מה זאת
ואמרת
אליו
בחזק יד
הוציאנו
יי׳ ממצרים
מבית עבדים׃
ס׳ והיה
כי הקשה
פרעה
לשלחנו
ויהרג יי׳
כל בכור
בארץ מצרים
מבכר אדם
ועד בכור
בהמה
על כן
אני זבח
ליי׳
כל פטר
רחם הזכרים
ובכור
בני
אפדה׃
ס׳ והיה
לאות
על ידך
ולזכרון
בין עיניך
כי בחזק
יד הוציאנו
יי׳ ממצרים׃
ס׳ ויהי
בשלח
פרעה
את העם
ולא נחם
אלהים
דרך
ארץ פלשתים
כי קרוב
הוא
כי אמר
אלהים
פן ינחם
העם
בראתם
ממצרים׃
ס׳ ויסב
אלהים
את העם
דרך
המדבר
ים סוף
וחמשים
עלו בני
ישראל
מארץ
מצרים׃
ס׳ ויקח
משה
את עצמות
יוסף
עמו
כי
השבע
השביע
את בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את עצמתי
מזה
אתכם׃
ס׳ ויסעו
מסכות
ויחנו
באתם
אשר
על פי
המדבר
ויי׳
הולך
לפניהם
יומם
בעמוד
ענן
לנחתם
דרך
ולילה
בעמוד
אש
לאיר
להם
לנסע
יומם
ולילה׃
לא
ימיש
עמוד
הענן
יומם
ועמוד
האש
לילה
לפני
העם׃
ס׳ וידבר
יי׳
אל משה
לאמר
דבר
אל בני
ישראל
ישבו
ויחנו
לפני
פי החירות
בין
מגדל
ובין
הים
לפני
בעל צפון
נכחו
תחנו
על הים׃
ס׳ ואני
הנני
מחזק
את לב
מצרים
ורדפו
אחריהם
ואכבדה
בפרעה
ובכל
חילו
וידעו
מצרים
כי אני
יי׳
ויגד
לעם
כי
ברח
העם׃
ס׳ ויסב
מלאך
האלהים
הולך
לפני
מחנה
ישראל
וילך
מאחריהם
ויסע
עמוד
הענן
מפניהם
ויעמד
מאחריהם׃
ס׳ ויבא
בין
מחנה
מצרים
ובין
מחנה
ישראל
ויהי
הענן
והחשך
והאיר
את
הלילה
ולא
קרב
זה
אל
זה
כל
הלילה׃
ס׳ ויט
משה
את ידו
על הים
ויולך
יי׳
את הים
ברוח
קדים
עזה
כל הלילה
וישם
את הים
לחרבה
ויבקעו
המים׃
ס׳ ובני
ישראל
באו
בתוך
הים
ביבשה
והמים
להם
חומה
מימינם
ומשמאלם׃
ס׳ וירדפו
מצרים
ויבאו
אחריהם
כל סוס
פרעה
רכבו
ופרשיו
אל תוך
הים׃
ס׳ ויהי
באשמרת
הבקר
וירא
יי׳
אל מחנה
מצרים
בעמוד
אש
וענן
ויסתם
את מחנה
מצרים׃
ס׳ ויסר
את אופן
מרכבתיו
ויהי
נהג
אותם
בכבדות
ויאמר
מצרים
אנוסה
מפני
ישראל
כי יי׳
נלחם
להם
במצרים׃
ס׳ ויאמר
יי׳
אל משה
נטה
את ידך
על הים
וישבו
המים
על מצרים
על רכבו
ועל
פרשיו׃
ס׳ ויט
משה
את ידו
על הים
ויפן
הים
לפנות
בקר
לאיתנו
והמצרים
נסים
לקראתו
ויעער
יי׳
את מצרים
בתוך
הים׃
ס׳ ויבאו
המים
ויכסו
את הרכב
ואת
הפרשים
לכל
חיל
פרעה
הבאים
אחריהם
בים
לא
נשאר
בהם
עד
אחד׃
ס׳ ובני
ישראל
הלכו
ביבשה
בתוך
הים
והמים
להם
חומה
מימינם
ומשמאלם׃
ס׳ ויושע
יי׳
ביום
ההוא
את ישראל
מיד
מצרים
וירא
ישראל
את מצרים
מת
על
שפת
הים׃
ס׳ ויראו
ישראל
את
המעשה
הגדול
אשר
עשה
יי׳
במצרים
ויירא
העם
את יי׳
ויאמינו
ביי׳
ובמשה
עבדו׃
ס׳ אז
ישיר
משה
ובני
ישראל
את
השירה
הזאת
ליי׳
ויאמרו
לאמר
אשירה
ליי׳
כי
גאה
גאה
סוס
ורכבו
רמה
בים׃
עזי
וזמרת
יה
ויהי
לי
לישועה
זה
אלי
ואנוהו
אלהי
אבי
וארממנהו׃
יי׳
איש
מלחמה
יי׳
שמו׃
מרכבת
פרעה
וחילו
ירה
בים
ומבחר
שלשיו
טבעו
בים
סוף׃
תהמת
יכסיומו
ירדו
במצלות
כמו
אבן׃
ימינך
יי׳
נאדרי
בכח
ימינך
יי׳
תרעץ
אויב׃
וברב
גאונך
תהרס
קמיך
תשלח
חרונך
יאכלמו
כקש׃
וברוח
אפיך
נערמו
מים
נצבו
כמו
נד
נזלים
קפאו
תהמות
בלב
ים׃
אמר
אויב
ארדף
אשיג
אחלק
שלל
תמלאמו
נפשי
אריק
חרבי
תורישמו
ידי׃
נשפת
רוחך
כסמו
ים
צללו
כעופרת
במים
אדירים׃
מי
כמכה
באלים
יי׳
מי
כמכה
נאדר
בקדש
נורא
תהלות
עשה
פלא׃
נטית
ימינך
תבלעמו
ארץ׃
נחית
בחסדך
עם
זו
גאלת
נהלת
בעזך
אל
נוה
קדשך׃
שמעו
עמים
ירגזון
חיל
אחז
יושבי
פלשת׃
אז
נבהלו
אלופי
אדום
אילי
מואב
יאחזמו
רעד
נמגו
כל
יושבי
כנען׃
תפל
עליהם
אימתה
ופחד
בגדל
זרועך
ידמו
כאבן
עד
יעבר
עמך
יי׳
עד
יעבר
עם
זו
קנית׃
תבאמו
ותטעמו
בהר
נחלתך
מכון
לשבתך
פעלת
יי׳
מקדש
אדני
כוננו
ידיך׃
יי׳
ימלך
לעלם
ועד׃
כי
בא
סוס
פרעה
ברכבו
ובפרשיו
בים
וישב
יי׳
עליהם
את מי
הים
ובני
ישראל
הלכו
ביבשה
בתוך
הים׃
ס׳ ותקח
מרים
הנביאה
אחות
אהרן
את
התף
בידה
ותצאן
כל
הנשים
אחריה
בתפים
ובמחלות׃
ס׳ ותען
מרים
שירו
ליי׳
כי
גאה
גאה
סוס
ורכבו
רמה
בים׃
ס׳ ויסע
משה
את
ישראל
מים
סוף
ויצאו
אל
מדבר
שור
וילכו
שלשת
ימים
במדבר
ולא
מצאו
מים׃
ס׳ ויבאו
מרתה
ולא
יכלו
לשתות
מים
מרה
כי
מרים
הם
על כן
קרא
שמה
מרה׃
ס׳ וירגן
העם
על
משה
לאמר
מה
נשתה
ויצעק
אל
יי׳
ויורהו
יי׳
עץ
ויטע
אל
המים
ויעתק
המים
לפני
הים
ויבאו
אילמה
ושם
שבעים
אלים
ושבעים
תמרים
ויחנו
שם
על
המים׃
ס׳ ויסעו
מאילם
ויבאו
כל
עדת
בני
ישראל
אל
מדבר
סין
אשר
בין
אילם
ובין
סיני
בחמשה
עשר
יום
לחדש
השני
לצאתם
מארץ
מצרים׃
ס׳ ויתלונן
כל
עדת
בני
ישראל
על
משה
ועל
אהרן
במדבר׃
ס׳ ויאמרו
אליהם
בני
ישראל
מי
יתן
מותנו
ביד
יי׳
בארץ
מצרים
בשבתנו
על
סיר
הבשר
באכלנו
לחם
לשבע
כי
הוצאתם
אתנו
אל
המדבר
הזה
להמית
את
כל
הקהל
הזה
ברעב׃
ס׳ ויאמר
יי׳
אל
משה
הנני
ממטיר
לכם
לחם
מן
השמים
ויצא
העם
ולקטו
דבר
יום
ביומו
למען
אנסנו
הלך
בתורתי
או
לא׃
והיה
ביום
הששי
והכינו
את
אשר
יביאו
והיה
משנה
על
אשר
ילקטו
יום
יום׃
ס׳ ויאמר
משה
אליהם
אכלהו
היום
כי
שבת
היום
ליי׳
היום
לא
תמצאהו
בשדה׃
ס׳ ששת
ימים
תלקטהו
וביום
השביעי
שבת
לא
יהיה
בו׃
ס׳ ויהי
ביום
השביעי
יצאו
מן
העם
ללקט
ולא
מצאו׃
ס׳ ויאמר
יי׳
אל
משה
עד
אנה
מאנתם
לשמר
מצותי
ותורתי
ראו
כי
יי׳
נתן
לכם
השבת
על
כן
הוא
נתן
לכם
ביום
הששי
לחם
יומים
שבו
איש
תחתיו
אל
יצא
איש
ממקומו
ביום
השביעי׃
ס׳ ויקרא
בית
ישראל
את
שמו
מן
והוא
כזרע
גד
לבן
והנה
כצפיחית
בדבש׃
ס׳ ויאמר
משה
זה
הדבר
אשר
צוה
יי׳
מלא
העמר
ממנו
למשמרת
לדרתיכם
למען
יראו
את
הלחם
אשר
האכלתי
אתכם
במדבר
בהוציאי
אתכם
מארץ
מצרים׃
ס׳ ויאמר
משה
אל
אהרן
קח
צנצנת
אחת
ותן
שמה
מלא
העמר
מן
והנח
אותו
לפני
יי׳
למשמרת
לדרתיכם׃
כאשר
צוה
יי׳
את
משה
והנחהו
אהרן
לפני
העדות
למשמרת׃
ס׳ ובני
ישראל
אכלו
את
המן
ארבעים
שנה
עד
בואם
אל
ארץ
נושבת
את
המן
אכלו
עד
בואם
אל
קצה
ארץ
כנען׃
ס׳ והעמר
עשרת
האיפה
הוא׃
ס׳ ויסעו
כל
עדת
בני
ישראל
מן
מדבר
סין
למסעיהם
על
פי
יי׳
ויחנו
ברפידים
ואין
מים
לשתות
העם׃
ס׳ ויריב
העם
עם
משה
ויאמרו
תנו
לנו
מים
ונשתה
ויאמר
אליהם
משה
מה
תריבון
עמדי
מה
תנסון
את
יי׳
ויצמא
שם
העם
למים
ויתלונן
העם
על
משה
ויאמר
למה
זה
העלית
אותנו
מארץ
מצרים
להמית
אתי
ואת
בני
ואת
מקני
בצמא׃
ס׳ ויצעק
משה
אל
יי׳
לאמר
מה
אעשה
לעם
הזה
עוד
מעט
ורגמני
באבן׃
ס׳ ויאמר
יי׳
אל
משה
עבר
לפני
העם
וקח
אתך
מזקני
ישראל
ומטך
אשר
הכית
בו
את
היאר
קח
בידך
והלכת׃
הנני
עמד
לפניך
שם
על
הצור
בחרב
והכית
בצור
ויצאו
ממנו
מים
ושתה
העם
ויעש
כן
משה
לעיני
זקני
ישראל׃
ס׳ ויקרא
שם
המקום
מסה
ומריבה
על
ריב
בני
ישראל
ועל
נסותם
את
יי׳
לאמר
היש
יי׳
בקרבנו
אם
אין׃
ס׳ ויבא
עמלק
וילחם
עם
ישראל
ברפידים׃
ס׳ ויאמר
משה
אל
יהושע
בחר
לנו
אנשים
וצא
הלחם
בעמלק
מחר
אנכי
נצב
על
ראש
הגבעה
ומטה
האלהים
בידי׃
ס׳ ויעש
יהושע
כאשר
אמר
לו
משה
להלחם
בעמלק
ומשה
אהרן
וחור
עלו
על
ראש
הגבעה׃
ס׳ והיה
כאשר
ירים
משה
ידו
וגבר
ישראל
ואם
יניח
ידו
וגבר
עמלק׃
ס׳ וידי
משה
כבדו
ויקחו
אבן
וישימו
תחתיו
וישב
עליה
ואהרן
וחור
תמכו
בידיו
מזה
ומזה
ותהי
ידיו
אמונה
עד
בא
השמש׃
ס׳ ויחלש
יהושע
את
עמלק
ואת
עמו
לפי
חרב׃
ס׳ ויאמר
יי׳
אל
משה
כתב
זאת
זכרון
בספר
והשמע
באזני
יהושע
כי
מחה
אמחה
את
זכר
עמלק
מתחת
השמים׃
ס׳ ויבן
משה
מזבח
ויקרא
שמו
יי׳
נסי׃
ס׳ ויאמר
כי
יד
על
כס
יי׳
מלחמה
ליי׳
בעמלק
מדר
דר׃
ס׳ וישמע
יתרו
כהן
מדין
חתן
משה
את
כל
אשר
עשה
אלהים
למשה
ולישראל
עמו
כי
הוציא
יי׳
את
ישראל
ממצרים׃
ס׳ ויקח
יתרו
חתן
משה
את
צפורה
אשת
משה
אחר
שלוחיה
ושני
בניה
אשר
שם
האחד
גרשם
כי
אמר
גר
הייתי
בארץ
נכריה׃
ואת
שם
האחד
אליעזר
כי
ואלהי
אבי
בעזרי
ויצלני
מחרב
פרעה׃
ס׳ ויבא
יתרו
חתן
משה
ובניו
ואשתו
אל
משה
אל
המדבר
אשר
הוא
חנה
שם
הר
האלהים׃
ס׳ ויאמר
אל
משה
אני
חתנך
יתרו
בא
אליך
ואשתך
ושני
בניה
עמה׃
ס׳ ויצא
משה
לקראת
חתנו
וישתחו
ונשק
לו
איש
לרעהו
לשלום
ויבאו
האהלה׃
ס׳ ויספר
משה
לחתנו
את
כל
אשר
עשה
יי׳
לפרעה
ולמצרים
על
אודת
ישראל
את
כל
התלאה
אשר
מצאתם
בדרך
ויצלם
יי׳׃
ס׳ ויחד
יתרו
על
כל
הטובה
אשר
עשה
יי׳
לישראל
אשר
הצילו
מיד
מצרים׃
ס׳ ויאמר
יתרו
ברוך
יי׳
אשר
הציל
אתכם
מיד
מצרים
ומיד
פרעה
אשר
הציל
את
העם
מתחת
יד
מצרים׃
ס׳ ועתה
ידעתי
כי
גדול
יי׳
מכל
האלהים
כי
בדבר
אשר
זדו
עליהם׃
ס׳ ויקח
יתרו
חתן
משה
עלה
וזבחים
לאלהים
ויבא
אהרן
וכל
זקני
ישראל
לאכל
לחם
עם
חתן
משה
לפני
האלהים׃
ס׳ ויהי
ממחרת
וישב
משה
לשפט
את
העם
ויתיצב
העם
על
משה
מן
הבקר
עד
הערב׃
ס׳ וירא
חתן
משה
את
כל
אשר
הוא
עשה
לעם
ויאמר
מה
הדבר
הזה
אשר
אתה
עשה
לעם
מדוע
אתה
יושב
לבדך
והעם
נצב
עליך
מן
הבקר
עד
הערב׃
ס׳ ויאמר
משה
לחתנו
כי
יבא
אלי
העם
לדרש
אלהים׃
ס׳ כי
יהיה
להם
דבר
באו
אלי
ושפטתי
בין
איש
ובין
רעהו
והודעתי
את
חקי
האלהים
ואת
תורתיו׃
ס׳ ויאמר
חתן
משה
אליו
לא
טוב
הדבר
אשר
אתה
עשה
נבל
תבל
גם
אתה
גם
העם
הזה
אשר
עמך
כי
כבד
ממך
הדבר
לא
תוכל
עשהו
לבדך׃
עתה
שמע
בקולי
איעצך
ויהי
אלהים
עמך
היה
אתה
לעם
מול
האלהים
והבאת
אתה
את
הדברים
אל
האלהים׃
והזהרתה
אתם
את
החקים
ואת
התורות
והודעת
להם
את
הדרך
אשר
ילכו
בה
ואת
המעשה
אשר
יעשון׃
ואתה
תחזה
מכל
העם
אנשי
חיל
יראי
אלהים
אנשי
אמת
שנאי
בצע
ושמת
עליהם
שרי
אלפים
שרי
מאות
שרי
חמשים
ושרי
עשרות׃
ושפטו
את
העם
בכל
עת
והיה
כל
הדבר
הגדול
יביאו
אליך
וכל
הדבר
הקטן
ישפטו
הם
והקל
מעליך
ונשאו
אתך׃
אם
את
הדבר
הזה
תעשה
והצוך
אלהים
ויכלת
עמד
וגם
כל
העם
הזה
על
מקומו
בשלום׃
ס׳ ויבחר
משה
אנשי
חיל
מכל
ישראל
ויתן
אותם
ראשים
על
העם
שרי
אלפים
שרי
מאות
שרי
חמשים
ושרי
עשרות׃
וישפטו
את
העם
בכל
עת
את
הדבר
הקשה
יביאון
אל
משה
כל
הדבר
הקטן
ישפטו
הם
בגילת
שיון
כי
גרים
הייתם
מן
הונעתן
לא
הוא
יכול
להונעתך
ומי
אין
יודע
בחוצה
מאום
שכר
אל
תמיר
לחביק
כל
לשון
גר
אדם
שלא
עלה
מידיה
אלא
כמושירן
אחרת
לגר
פה
כל
אלא
ויתן
לאחשש
הוא
הדין
לכל
אדם
אלא
דבר
בסל
בחווה
לפי
טהם
תשוטי
כח
דבר
מעוי
לעצתם
מה
עצה
תעצה
אותן
הרי
זה
מקרא
קצר
בזה
ולא
פרש
עשון
מלך
כל
הדבר
ולא
פרש
עשון
אלא
מין
מה
תעצה
אותן
ואם
בדום
פלוי
סופך
ליטול
את
שלך
לאה
כי
מה
יעצך
יעצך
וגו׳
והיו
שריכם
אלמנות
ובנכם
יתומים
מדה
מדה
מדה
עצתם
יודע
אני
שנשים
אלמנות
ובנים
יתומים
אלא
הרי
זו
קללה
אחרת
שיהא
השיש
עמוקות
אלמנות
שלא
יהו
עניים
ואיתה
בעליהן
ותהיינה
אסורות
להינשא
והבנים
יהו
יתומים
שלא
יגיחום
בית
דין
לדר
לעמי
אביהם
לפי
שאין
יודעים
מה
אתן
מה
שבו
מה
כסף
תלוה
לי
ישראל
אל
כל
מה
שמנורדה
רשות
חוץ
משלשה
לחלא
אחד
מהם
את
עני
עני
וגו׳
עני
קודם
עני
ושניו
עני
קודם
עניך
ועני
עיר
עניך
קודמים
עני
עירך
ועני
עיר
אחרת
עני
עיר
קודמים
וכן
מטמון
מה
כסף
תלוה
את
עני
תלוהו
לא
לגוי
ולאיזה
מעני
את
העני
ולאיזה
עני
לאוהבו
שעמך
לא
את
עני
לא
תעבר
בין
הלוה
בשהוא
עני
את
העני
עמך
הרי
מסתכל
בעשיך
כאילו
אתה
עני
לו
תהיה
לו
כנשה
לא
תתבענו
בחזקה
מה
אתה
יודע
שאין
לו
אל
יהי
דומה
עליו
כאילו
הלוהו
אלא
כאילו
לא
הלוהו
אלו
לא
תלוהו
נשך
ריבית
שהוא
כנשיכת
נחש
שנטען
חבורה
קטנה
בגלו
ואין
מרגיש
פעמים
הוא
מכהבו
ונוטה
עד
דקה
כך
ריבית
אין
מרגיש
ואין
עכר
עד
שהריבית
עולה
ואחסיר
ואין
הרבה
מה
חבל
תחבל
כל
לשון
חבולה
אין
משקין
שבשעת
הלואה
אינו
שומשן
מין
את
הלוה
כשמעבדין
ואין
פרע
מה
חבל
תחבל
שלך
בחלה
עד
כמה
פעמים
אלא
הלך
כמה
אתה
חייבו
והרי
עשין
עלה
אילו
כל
הלילה
עדות
דן
ומשמן
ומתחייב
ואם
מחדירה
לך
אין
טול
ותשב
טולו
ובשב
עד
כמה
השמש
תשיבנו
לך
אל
יהוה
עד
בא
השמש
וכמו
השמש
תחזור
ותעלוה
עד
שיבא
מקר
שומר
ובבהמה
מה
הכל
מדבר
שאינו
ערך
לחמלה
מכותן
דו
שלית
שאולין
זו
חלוק
בזה
שיבב
לבות
את
הנעים
כמה
שבב
והיה
כי
יצעק
אלי
כמה
יהיה
תנו
לפני
רבון
העולמים
מה
אדם
והוא
אדם
הוא
שוכב
עליאיתן
ואם
בזה
לא
שכב
ומעשה
עצמת
עשתו
כי
מידת
חנון
לאומה
יושב
בית
דין
לדר
לעמי
בזרולה
והיה
כי
יצעק
אליה
אליהם
תלוה
זו
שהרה
לברית
השם
שהרבה
לקל
נעשה
ודין
אותו
לא
לקה
קרה
ובתן
אלו
מפני
שבידו
מטה
יהיה
ירון
אשי
משלם
לקן
אלא
על
ידי
בבהמה
שלא
הבהמה
לעבדם
בעלמי